

עין משפט
נר מצוה
יז:

קָבוֹ א' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת הַלְלוֹת מִכָּאן
עַד שֶׁנֶּחֱדָשׁ הָיָה מִכָּאן
י' מִמֵּנֵה הָ:
קָבוֹ ב' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִכָּאן
קָבוֹ ג' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
וְעַד שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ
מִכָּאן ד'
קָבוֹ ד' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִכָּאן
הֲלָלוּת:
קָל ז' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִכָּאן ח'
קָלָא ח' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִכָּאן ט'
ט' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִכָּאן י'
קָל י' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִכָּאן יא'
יא' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
קָל יב' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִכָּאן יג'
יג' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
קָל יד' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)
שְׁמוֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִכָּאן יו'
יו' (מִי שֶׁהָיָה מֵהָאֵל)

שיטה מקובצת

6 כִּי אֵיכָא חָדָא פְּנִימָה
 מִסְכּוּכָה בְּשׁוּלְיָהּ
7 אָפִי מִדְּרִיטָה
 כְּשֶׁהִסִּינָן **8** וְאֶחָד
 לְסוּפֵר וְלִשְׁנֵי אֲנֹרֹת
 כִּסּוּ אֲנֹרֹת **9** וְאֶחָד
 אֲנֹרֹת אֵלֶּם מִסְכּוּכָה
 הַסֵּכֶן **10** שִׁחֲתוּ כִּסֵּה
 וּכְדִיקְיָא בִּירְסָא **11** וְ
 יֵשׁ שֶׁם מִפְּנֵי הַמֵּיִם וְתוֹלֵסִים
12 וְאֵין חֹזֵר בִּי אִם
 דְּבַר **13** וְאֵין חֹזֵר אֵיכָא
 צִדִּיק וְשִׁנּוּי בְּרֵי הַסֵּכֶן
14 הָחֵם בְּכִירוּת וּפְסֵם
15 הָחֵם בְּכִכּוּר אִם הָעֶרֶב
 הָחֵם שֶׁפֶת בֵּית הָרָחֹם
 לֵךְ לִבְקֵרָה וְזִכֵּל הָחֹזֶק **16**
 תִּהְיֶה שְׁהִיטָה מִתְּרֵב
17 הָיָא לִפְסֵל מִתְּרֵב
 הוּא דְּבִדְיָא גִירְסָא צִפּוּרִין

דבינו גרשום

אחת בזה ענין: עולה
ויריד. מכן שאינו עולה
במדרו: דמיא לטאסא
מא. דלמיר דמיא לשעיר
בשולח דאנו ענין
דמחזיתו כפגום: פשיטא
דיכין דין יקרב: טופס
בעיא בדיקא כלמא דמיא
שחטום כפגום כפגום דין
כמי שקרב: במבשרא
בדק לא כמא. דאנו בדיק
במא פשיטא דמיא שחטום
חורו מים ויחן שחטום
משכין מחורו לא כפגום
דאנו ס' (ואחל) ויחן
למיר דמיא
לא חורא בלדוק השכן
פגדו וזמנא דהוה אלא
כקון חורו: ופשיטא
הכן בבכור פשיטא
מום קבוע: ופשיטא מום
קרשים. איא דאמרי
קרשים מום
דאמרי קרשים
משכין דמיא חורו מים:

(א) נראה ד"ל הכא נמי בית
השחיטה מריוח ריוח כלומר
לפיכך וכו'.

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

כאן שהוליד וחביא. הוא מני לשניו הא דקימא ארישא דסניא וזה דקימא בלמע: **אבישרא** ואבישרא. אבישרא משום ושר וטופולא משום קנה: **פנימא** אוון בבכור פנימא פום בקרשים. אלטריך תרביהו פנימא און צכור לשמוט עליו נמדינא וקדיש אלטריך משום ערוה של נקבה ללא הויה ככלל צכור אי נמי אלטריך קדיש ללא נימא פנימא מוט ליפסול מעל גבי המנחה הויה פחות מחגריה אלטריך וזה ללא משוי צדייכו פנימא מנחה ולימא ד' פנימא הן מנינו למימר משום דפנימא מנחה כדילא חביב דגריס (ה) אגניס שלמות אע"ג דקדיש נמי חביב תמיא משמע ממח בלא פנימא דכחיה מחקומה קחייטין אס נתקן ממנו הכשר או העלם: וכמה

אֶסְכִּין שֵׁשׁ בַּה פְּנִימוֹת הָרֶבֶה תִּדְוֹן כְּמִגֵּרָה
שֶׁשָּׂאִין כֹּה אֵלָא פְּנִימָה אַחַת אֲאוּגֶרֶת פְּסוּלָה
מִסּוּכֻסְכַּת כְּשֶׁרָה הִיכִי דְמִיָּא אֲאוּגֶרֶת הִיכִי
דְמִיָּא מִסּוּכֻסְכַּת א"ר ¹³ אֲלֵיעִזֵּר אֲאוּגֶרֶת מִשְׁתִּי
דְרוּחוֹת מִסּוּכֻסְכַּת מִרוּחַ אַחַת מֵאֵי שְׁנָא מִשְׁתִּי
דְרוּחוֹת דְמוּרְשָׁא קָמָא מַחְלִישׁ וּמוּרְשָׁא בְּתָרָא
עֲבוּבָע מִרוּחַ אַחַת נִמְי חוֹרְפָא דְסְכִינָא מַחְלִישׁ
וּמוּרְשָׁא בּוּעִי דְקָאִים אֲרִישָׁא דְסְכִינָא סוּף
סוּף כִּי אֲוֵלָא מַחְלִישָׁא כִּי אַתָּא בּוּעִי יִכְנוֹן
אֲאוּגֶרֶת הַלּוּלִיד וְלֹא הִבִּיא אִמֵּר רַבָּא ג' מְדוּת בִּסְכִין
אֲאוּגֶרֶת לֹא יִשְׁחוּט וְאִם שְׁחַט שְׁחִיטתוֹ פְּסוּלָה

מסוכסכת לא ישחוט בה לכתחלה ואם שחט שחיטתו כשרה יעולה ויזור בסכין שוחט בה לכתחלה א"ל רב הונא בריה דרב נחמיה לרב אשי אמרת לן משמיה דרבא מסוכסכת פסולה והא^י (ואמר רבא) מסוכסכת כשרה לא קשיא כאן שהוליד והביא כאן שהוליד ולא הביא אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי דמיא לסאסאה מאי אמר ליה י"מאן יתיב לן מבשריה ואכלין אמר רב חסדא פ"מני לבריקא סכין מן התורה שנאמר וישחטתם בזה ואכלתם פשיטא כיון דין נקב טריפה בעיא בדיקה לחכם קאמרין והאמר רבי יוחנן לא אמרו להראות סכין לחכם אלא מפני כבודו של חכם מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא הוא במערבא ברקי לה בשימשא בנהרדעא בדקו לה במיא רב ששת בדק לה בריש לישניה רב אחא בר יעקב בדק לה בחוט השערה בסורא אמרי בישראל אכלה בישראל לבדקה אמר רב פפא צריכא בדיקה אבישרא ואטופרא^י (ואתלתא רוחתא) אמר ליה רבינא לרב אשי אמר לן רב סמא בריה דרב משרשיא משמך דאמרת ליה משמיה דרבא צריכא בדיקה אבישרא ואטופרא ואתלתא רוחתא אמר ליה אבישרא ואטופרא אמרי ואתלתא רוחתא לא אמרי איכא דאמרי אבישרא ואטופרא ואתלתא רוחתא אמרי משמיה דרבא לא אמרי רבינא ורב אחא בריה דרבא הוו יתיב קמיה דרב אשי אייתו סכין לקמיה דרב אשי לבדקה אמר ליה לרב אחא בריה דרבא בידקא בדקה אטופרא ואבישרא ואתלתא רוחתא אמר ליה י"שר וכן אמר רב כהנא רב י"מר אמר אטופרא ואבישרא צריכא אתלתא רוחתא לא צריכא מי לא א"ר זורא אמר שמואל ליבן סכין ושחט בה שחיטתו כשרה שחודרה קודם לליבוה וקשיא לן האיכא צדין ואמרין בית השחיטה מרווח רווח הכא נמי בית השחיטה מרווח רווח אמר רב הונא בר רב קטינא אמר רבי שמעון בן לקיש שלש פגimות הן פגimת עצם בפסח פגimת אוזן בככור פגimת מום בקדרשים ורב חסדא אמר אף פגimת סכין ואידך בחולין לא קא מיירי וכולן פגimתן כדי פגimת המזבח וכמה

להחליט עד שעבר הפגם ואין כאן ספק שמה געווקן בסימן: **שחטטו כשירה**, אינדאקואטע
ואפ"ה לא יחטוט לכתחלה שמה וילך ויבוא: **עולה ויורד**, און שנפגמה פגם גדול והחולקו
במקדשם פסולת, אפי' דיעבד: **דמיא לסאפאס**, ארישט"א און השגלים שאינו חלק ק"כ ספין שאי
לע"ה: **ושחטטם בזה**, בשבאל כחבי ומתקראת בזה ש"מ ספין גדול להם: **דיוא נקיב**, נקיב
אי אירא פגם נקיב: **לא אמרו כו'**, ואנן מקרא לייפין לה: **בשימא**, ונחיתם אותם בשמש ורואין בחור
בשמש חודה למעלה ומתחבל בגילה של ספין ואם יש פגם בספין ויכר הוא צלל שחמה ונכסה בגיל
על פני הים ויגעה מעט ואם יש פגם עוקק עשה כמין חורין במים בליכתה. ל"א הוסיף חורין:
ומטיף על חודה לאכזב אם יש פגם ויטולס אם וילי ויכיל יליך עד ראשה. לשון מדר: **בזי**
עיקר בדיקה בבשר או בריר לישא או בבשר אכזבי אם בשר זה פוגע בפגם ק"י פגעו בו בשר הסי
דבר קשה עובר על פגם קטן ואינו חוגרי' או דבר שהוא רך יותר מזה' נכנס למוך פגם קטן אל
בשר האכזב: ואסלקו רותא, חתלע חורו ונבדלין שמה נפגם עובי חודה בלידה ונחלו הסיימון
אמר רב כהנא, דנקר לריכה: **ויול** היכא דלחמך שמיה דפלוני את עובי חודה ממנו צללה מאחרים ש
רמה את רבה כמנהל דלחמך בעשרה ייחאך קדושין דף ע"ו: **יש שמח רבא נולד רב אבי: אסלקא רות**
איכפת לן דאין לדי הספין נוגעין בסימן מכיון שחתכו חודה של ספין הוא מתרווח לכאן ולכאן: **שחיי**
גלינו הוא תחך במידוד: **שא אירא לדריין**, ואשכחו צדדי הספין קודם שחגגה שחיתו והרי סימן
ואפ"ה איך כרז אחא רב כהנא רב אשי וכו' וכו' וכו' דלמרי לריכה אצולה אינוספרא ואחלה
בדק לאר שחיתו: **כן פנימוס קן**, לשעור אחר: **פנימוס עלס כפסא**, לעבור עליו בלא דעת' אל
להיות בו מוס לישתט עליו במדינה דתנן (בבבב דף לו.) נגפמה אזנו מן הסחוס. ויה"א לשאר מומין
פנימוס מוס קדשים, נקבות כגון חטא' ושלמים שיש בהם פנימות שאין טעמות בבבב ודמנאן
בבבב או הערוה שפת בית הרחם של נקבה במקדשין. ואשכחין למנאקס הכא (לאשמועינן דלע"ה) דלא
שיעוריה בבדי שמחור זה אפורין. ואי קיצי ליתקט פנימות מוס קדשים וכו'ן כלל דא בבו
ה"א ליפסל במקדשה און י'בד' חגרת' אפורין מפיסלא אלל מוס מבור לו' ולי ישתט עליו מוס
הבבב נשחט עליהן דתנן (דף ע"ח.) ואלו שאין שוחטין עליהם לא במקדש ולא במדינה כו'
בבבבבות לענין לישתט במדינה: **מוצה**, שנכנס פסול בדליפין בשחיתת קדשים בפרק קדשי קדשים
ואת שלמין וגו' (שמהם כו' וכי עליו אחר וזה אלל בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא חסר והא"ט

מסורת הש"ס

(א) וּמִסִּפְתָּהּ מֵיָּד (ב) (לֵּיל אֶחָד)
(ג) וּבְשִׁלְמוֹת מִסֵּת אֶחָד
לְחַם חֵמֶה (ד) (לְעֵיל יוֹ)
(ה) לֵּיל וְאֶחָד נִישֵׁן וְחָם
כָּל הַנֶּסֶךְ אֶתְחַלֵּם אֶחָד
הַנִּכְרִים לְקַחן גְּרוֹסֵין אֶחָד
נִישֵׁן מֵי שֵׁן לְדֵי הַסִּכִּין
כִּי אֶתְחַלְלוּ (ו) (שָׁחַת
עַל מִיִּין) (ז) (לְעֵיל חֵה)
(ח) לֵּיל דְבוֹר חֵה אֶחָד, מִיִּין
רֵשִׁי, (י) הַלְפִירִין רֵשִׁי,
(כ) לֵּיל לְפִי דֵי יִשְׂרָאֵל.

תורה אור השלם

1. ויאמר שאול פצו
בעם ואמרתם להם
הגישו אלי איש שורו
ואיש שידו ותחטטם
בזה ואכלתם ולא
תחטטו ליו לאכל אל
הדם ויגשו כל העם איש
שורו בידו הלילה
וישחטו שם:
שמואל א יד לד

הנהגות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה וסוף
דקיימא וכו' ג"ה מכשירין
היינו מפני: (ג) ד"ה
שחיתו כשרה ונדלוקמא
דקיימא גריסא:

לעזר רש"י

אנמישלי"ר
(אינמישלי"ר). לספר.
אטינבוש"ט
(אטינביש"ט). לרות.
ארישט"א. וקן השבלים.
אשפר"א. מתחמסס.

מוסף דש"י

מוסכסבס מרור אחר.
 שלג נגמנה מב' ערין
 לגמרי (ב'ק' א' א'
 נגמר כבודו של חכם.
 אפי' שגורו קין נגלות
 דיקה (ש'ק' א' י' ישר.
 אפי' אחרת (ש'ק' א'
 שגור קולתה (ש'ק' א'
 ליבן. (ש'ק' א' א'
 נגמר. נגלון חמסם קולא
 יצון ונגלון הנגשוס
 קורין דלעשרת. נגמר. ולא
 שחורטו שחורטו. ולא
 אחר שרפה יא ולא
 שחורטה. (ש'ק' א'
 קודם הליבנה. מ'ק'קס
 ומחר לחמן קודם
 שחורטה מן חלוד
 ש'ק'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones